

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžnč/8/2011
Identifikačné číslo spisu:	9011010216
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9011010216.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: N. K., nar. XX. X. XXXX, bytom S., zastúpeného: JUDr. Zsolt Suver, advokát, AK Murgašova 3, Košice, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky u k l a d á Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky p o v i n n o s ť k o n a ť a r o z h o d n ú ť o návrhu navrhovateľa na obnovu konania z 10. mája 2011 vo veci rozhodnutia ministra vnútra Slovenskej republiky č. p.: SLV-107/PK-2009 z 24. septembra 2009 v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady trov konania sumu 261,82 €, ako trovy právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Zsolta Suvera, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Odôvodnenie

Návrhom doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 25. októbra 2011 sa navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť konať a rozhodnúť vo veci jeho návrhu na obnovu konania z 10. mája 2011, ktorý bol odporcovi doručený 16. mája 2011. Návrhom na obnovu konania sa navrhovateľ domáhal obnovy konania vo veci svojho prepustenia zo služobného pomeru s poukazom na ustanovenie § 245 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej službe príslušníkov PZ“).

Návrh na obnovu konania odôvodnil najmä tým, že podľa § 192 ods. 1 písm. f) zákona o štátnej službe príslušníkov PZ, personálnym rozkazom Riaditeľa Úradu hraničnej a cudzineckej polície Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 234 z 5. augusta 2009 v spojení s rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, č. p.: SLV-107/PK-2009 z 24. septembra 2009 bol právoplatne prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru. V danom prípade jedinou skutočnosťou zakladajúcou prepustenie navrhovateľa zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru bolo jeho právoplatné

odsúdenie rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2 Tov/4/2009-968 z 23. júna 2009 v spojení s rozsudkom Vojenského Obvodového súdu Prešov, sp. zn. T/2/2007 -892 z 26. novembra 2008 za úmyselný trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody, ktoré však bolo právoplatným rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Tdo 30/2010 zo 7. apríla 2011, zrušené. Odporca upovedomil navrhovateľa o spôsobe vybavenia jeho návrhu na obnovu konania listom zo 7. júla 2011 sp. zn. SPC-ORSP-355/2011 a tiež listom z 25. júla 2011 sp. zn. SPC-ORSP-355/2011 v tom zmysle, že o jeho návrhu na obnovu konania vo veci SLV-107/PK-2009 nie je možné rozhodovať, nakoľko vyššie uvedeným rozsudkom Najvyššieho súdu SR bolo automaticky zrušené aj rozhodnutie odporcu č.p.: SLV-107/PK-2009 z 24. septembra 2009. Vyššie uvedené listy vydalo MV SR, Sekcia personálnych a sociálnych činností, odbor riadenia služobného pomeru a boli podpísané riaditeľom tohto odboru.

Odporca sa k návrhu vyjadril podaním z 1. decembra 2011, v ktorom žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť ako neopodstatnený, nakoľko podľa jeho názoru nie je možné konanie obnoviť, keďže vyššie uvedeným rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Tdo 30/2010 zo 7. apríla 2011 došlo k zrušeniu predmetného rozhodnutia ministra vnútra č. p.: SLV-107/PK-2009 z 24. septembra 2009, vzhľadom na tú časť výroku, v ktorej najvyšší súd vyslovil, že sa zrušujú aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, a preto nie je o čom konať. Uviedol tiež ďalšie dôvody týkajúce sa merita veci, prepustenia navrhovateľa zo služobného pomeru a nárokov navrhovateľa z toho vyplývajúcich, ktoré však s podstatou prejednávanej veci nesúvisia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), preskúmal postup odporcu a dospel k záveru, že jeho konanie nezodpovedá spôsobu ustanovenému príslušným právny predpisom.

Podľa § 245 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., ak sa dodatočne zistia nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli policajtovi alebo nadriadenému bez jeho viny v čase konania známe a nemohol ich uplatniť a ktoré mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie, možno na ich návrh právoplatné rozhodnutie preskúmať a na základe toho toto rozhodnutie zmeniť alebo zrušiť.

Podľa ods. 2 návrh na obnovu konania sa podáva do troch mesiacov odo dňa, keď sa policajt alebo nadriadený dozvedel o dôvodoch obnovy konania, najneskôr však do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa ods. 3 v návrhu na obnovu konania treba uviesť dôvody obnovy konania a skutočnosti svedčiace o tom, že návrh je podaný včas.

Podľa ods. 4 proti rozhodnutiu o obnove konania možno podať odvolanie (rozklad).

Podľa ods. 5 ak sa dôvod obnovy konania týka aj rozhodnutia odvolacieho orgánu, o obnove konania rozhoduje tento orgán; v ostatných prípadoch uskutočňuje obnovu konania oprávnený orgán.

Podľa § 248 policajt môže podať na súde návrh na preskúmanie právoplatného rozhodnutia vydaného nadriadeným.

Podľa § 250t ods. 1 OSP fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právny predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa ods. 4 súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Podľa ods. 5 navrhovateľ má právo na náhradu trov konania, ak súd návrhu vyhovel.

Za nečinnosť treba považovať pasivitu správneho orgánu vo veciach, v ktorých bolo začaté konanie,

hoci niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán vo veci konal (bez ohľadu na to, či sa správne konanie začalo na návrh účastníka konania alebo z podnetu správneho orgánu). Nečinnosť sa prejavuje najmä tým, že správny orgán nekoná vo veci vôbec, resp. iba s neodôvodnenými prieťahmi, správny orgán tvrdí, že nemá právomoc na vydanie rozhodnutia a vec namiesto rozhodnutím vybaví listom alebo informáciou, resp. zastaví konanie.

Je nesporné, že v prejednávanom prípade navrhovateľ podal 10. mája 2011 kvalifikovaný návrh na obnovu konania, o ktorom odporca do dnešného dňa nerozhodol v súlade so zákonom.

Napriek tomu, že odporca na tento návrh zaslal navrhovateľovi odpoveď vo forme vyššie uvedených listov, ktoré by za určitých okolností podľa obsahu mohli byť považované za odmietnutie návrhu na obnovu konania, najvyšší súd poukazuje na to, že § 245 ods. 5 zákona o štátnej službe príslušníkov PZ jednoznačne upravuje, ktorý orgán je povinný o takomto návrhu rozhodnúť. Za tento orgán nie je možné považovať riaditeľa odboru riadenia služobného pomeru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, nakoľko navrhovateľ sa domáhal obnovy konania, v ktorom bol odvolacím orgánom minister vnútra, a preto je nepochybné, že o návrhu na obnovu konania mal rozhodnúť minister.

Pokiaľ ide o ostatné argumenty uvádzané vo vyjadrení odporcu k návrhu na uloženie povinnosti odporcovi konať a rozhodnúť vo veci, tieto môžu byť prípadne uvedené v rozhodnutí o návrhu na obnovu konania, avšak najvyšší súd upozorňuje odporcu na tú skutočnosť, že ním prezentovaný názor o nulite rozhodnutí o prepustení zo služobného pomeru v dôsledku rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Tdo 30/2011 zo 7. apríla 2011 nie je správny a nemá oporu v zákone ani v právnej praxi, nakoľko ako správne uviedol navrhovateľ, časť výroku tohto rozsudku, v ktorej najvyšší súd vyslovil, že „...sa zrušujú aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad...“ sa týka len rozhodnutí vydaných v trestnom konaní.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky návrhu navrhovateľa vyhovel, keďže dospel k záveru, že odporca bol nečinný, keď návrh na obnovu konania vybavil len listom a nevydal rozhodnutie v súlade so zákonom, a uložil odporcovi vo veci konať a rozhodnúť.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250t ods. 5 OSP, nakoľko navrhovateľovmu návrhu vyhovel. Tieto sú tvorené náhradou trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci á 123,50 € (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie návrhu) a dvakrát režijný paušál v celkovej sume 14,82 €.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.